

3705 1ste Beh. af Lovf. om Bortforp. af Fæsteg. efter Gdn. af 15de Juni 1792 § 11. 3706

tedeel af den fastsatte aarlige Afgift, troer jeg, at man har opnaaet fuldkommen Sikkerhed for, at der ikke kan bortforpagtes paa kortere Tid end 50 Aar, hvilket jo er Meningen med Bestemmelsen i § 11 af Forordningen af 1792. Jeg troede dernæst at maatte imødekomme den Opfordring, som blev stillet ifjor ved Lovens 1ste Behandling i Landstthinget, om at indsætte Straffebestemmelser. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) har idag udtalt den Formening, at disse Straffebestemmelser ikke vare absolut nødvendige. Jeg har tidligere været omtrent af samme Anskuelse, men jeg har ikke troet at burde modsætte mig de bestemte Fordringer, der i saa Henseende ifjor bleve fremsatte i Landstthinget. Det høje Thing vil see, at jeg er gaaet en anden Vej end den, man senere er gaaet i Landstthinget ved Sagens Behandling taar, idet jeg har foreslaaet i § 3, at „Tilfidsættelse af de i denne Lov indeholdte Bestemmelser medfører, at den paagjældende Gaard ikke ansees som lovligt bortforpagtet“; derved rammedes begge Parter for de Ulovligheder, der vare begaaede ved Contractens Afslutning. Dette var Noget, der var i Strid med, hvad der ellers er gjældende i Fæstelovgivning, men jeg saae en Berettigelse dertil i den Forskjel, der er mellem Forpagtningsforholdet og Fæsteforholdet. Det er her myndige Mænd, som contrahere sammen, og der er, som det ogsaa gjentagne Gange er blevet udtalt her i Salen, ingen Grund til overfor Mænd, der staae paa det Trin, hvor paa Forpagtere i Almindelighed staae, at opkaste sig til Dommer; derfor foreslog jeg strax Bestemmelsen saaledes, som fleet er. Jeg fandt ved samme Leilighed Anledning til at foreslaae, at den i Forordningen af 9de Februar 1820 § 2 foreslaaede Bøde skulde forhøjes til 50 Rd. Jeg vil ikke sige, at der har været Tilfælde, men der kunde tænkes Tilfælde, hvor en Grundejer kunde overtræde Fæstelovgivningens Bestemmelse, erlægge sin Bøde efter Forordningen 1820 og blive ved

dermed i flere Aar, da de Fordele og Behageligheder, der kunde være forbundne dermed — nærmest de sidste — dog kunde være saa store, at han kunde finde sig foranlediget til at bære en Udgift af 20 Rd. pr. Tonde Hartkorn om Aaret. Man kan sige, at det var ikke saa farligt, om dette ogsaa stete i enkelte Tilfælde. Imidlertid synes det mig urigtigt, at gjældende Bestemmelser saaledes paa en Maade frit kunne overtrædes. Det er ikke Lovbestemmelsen om, at han skal betale Bøde, men Lovbestemmelsen om, at han skal behandle Jorden paa en vis bestemt Maade, som man maa søge overholdt. Derfor foreslog jeg i Lovforslaget, at Bøden skulde forhøjes fra 20 Rd. til 50 Rd. — Ved Sagens Behandling i det andet Thing har Lovforslaget modtaget en heel Deel Forandringer. Jeg kan nu slutte mig til de Forandringer, der ere foretagne i det andet Thing, og jeg kan, i Eghed med hvad der er udtalt af flere ærede Talere idag, anbefale Lovforslaget, som det nu foreligger fra det andet Thing, til det ærede Things Vedtagelse. — Der er af enkelte Talere reist Betænkkeligheder ved nogle enkelte Punkter i det foreliggende Lovforslag. Den ærede første Taler, det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holtstein), var egentlig den, der reiste de væsentligste Betænkkeligheder. Han fandt sig mindst tilfredsstillet ved Lovforslagets Bestemmelser. Det forekom mig imidlertid, at han var for streng i sin Bedømmelse; Lovforslaget, som det foreligger, vil, efter min Mening, fremkalde en Tilstand, som er langt at foretrække for den, der finder Sted efter de nugjældende Love. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke forstod hans Bemærkning med Hensyn til § 3 om Ugtefællen. Man havde udeladt, meente han, Ugtefællen blandt de Personer, som der ere nævnte. Eigefom det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) maa jeg udtale den Anskuelse, at det ikke er nødvendigt, at Ugtefællen bliver særligt nævnt paa dette Sted. Det ærede Medlem havde ogsaa Betænkkeligheder ved Bestemmelsen